

राशीन् कर्कशं हकन्यास्तद्वत् क्रमेणेत्यर्थः । अतिक्रामन्
 सन् च सूर्यो दिवसस्य पञ्चार्धपरदलम् । एवकारोऽन्य-
 योगव्यवच्छेदार्थः । पूरयेत् । कन्यान्ते सूर्ये मेरुस्थानां
 सूर्याक्षो भवतीति फलितार्थः । अथ दैत्यानामाह ।
 तृणादीनि । सुरद्विषां मेरोर्दक्षिणावर्तिनां दैत्यानां
 मित्यर्थः । तृणादीन् राशीस्तृणादधिकधराख्यान्
 मृगादीन् राशीन् मकरकुम्भमीनां सप्तत् क्रमेणाति-
 क्रामन् सूर्यः । अकारस्तृणादिक्रमेण पूर्वोपरार्ध-
 मित्यर्थः । एवकार उक्तातिरिक्तव्यवच्छेदार्थः । दिनं
 पूरयतीत्यर्थः । धरुत्तरे सूर्ये दैत्यानां मध्याह्नं क्षोणान्ते
 सूर्ये सूर्याक्षो भवतीति फलितार्थः । रङ्गनाम् ।
 “यतो दिनक्षये तेषामन्योन्यं हि विपर्ययात् । अहोरा-
 त्रप्रमाणं च भानोर्भगणपूरणात् । दिनक्षयार्धमेतेषाम-
 यनान्ते विपर्ययात् । उपर्यात्मानमन्योन्यं कल्पयन्ति
 सुरासुराः” सू० शि० ।

“एतेषां देवदैत्यानामयनान्तेऽयमसन्धौ विपर्ययाद्वा-
 साहिनक्षपार्धे दिनार्धं रात्र्यर्धं च भवति । यत्र देवानां
 मध्याह्नं रात्र्यर्धं च तत्र दैत्यानां क्रमेण रात्र्यर्धमध्याह्ने
 यत्र च दैत्यानां मध्याह्नं रात्र्यर्धं तत्र देवानां क्रमेण
 रात्र्यर्धमध्याह्ने इति फलितार्थः । अत्र हेतुमाह ।
 उपरीति । देवदैत्या मेरोरुत्तरदक्षिणावर्तिनोऽन्योन्य-
 मात्मानं सप्तपरिभ्रमं कर्त्तुं भागे कल्पयन्तुर्जीकुर्वन्ति ।
 वस्तुतो भूमेर्गोचरत्वेन सर्वत्र तस्यत्वाच्चिरमेवोर्ध्वार्धो-
 भागयोरुपपत्तेः । तथा च देवा दैत्यामेवोर्ध्वस्वत्वं
 मन्यमाना दैत्यानधःस्थान्जीकुर्वन्ति । दैत्याश्च देवस्थाना-
 मेवोर्ध्वस्वं मन्यमाना देवानधः कुर्वन्तीति तात्पर्यार्थः ।
 एवं च देवदैत्ययोर्विपरीतावस्थानाद्दिनरात्र्योर्विपरीत्यं
 युक्तमेवेति भावः” रङ्गनाम् ।

ततश्च उत्तरगोलरूपेणोपादिराशिषट्कस्यरविकालस्य
 देवानां दिनत्वे दक्षिणगोलरूपतृणादिराशिषट्कस्यरविक
 कालस्य रात्रित्वे स्थितेऽपि मकरादिकानां देवानां दिन-
 रात्रिकालतोक्तः अतः कालसंज्ञोपयोगिनी रमेः स्वा-
 धितित्वानामेवैव दक्षिणोत्तरतो गत्या वा तथा व्यव-
 क्षिप्यते इति बोध्यम् अतएव शि० शि० उक्तं यथा
 “दिनं दिनेषु यतोऽहं दर्शने ततो तमोऽहमुरदर्शने
 भति । कुष्ठगानां द्युनिर्गं यथा मृगां तथा पितृणां
 अग्निष्ठवाहिनाम्” इदानीं संहितोक्तस्याभि-
 प्रायमाह । “दिनं सुराणावयनं यदुत्तरं निचोत्तरत्

संहितिकैः प्रकीर्तितम् । दिनोन्मुखोऽहं दिनमेव
 तन्मतं निश्चयं तथा तत्फलकीर्त्तनाय तत् । इदानीमा-
 रोहति यैः क्रमेण तैरेव उत्तरवरोहतीमः । यत्रैव
 इष्टः प्रथमं च देवैस्तत्रैव तिष्ठन् न विचोक्त्यते किम् ?” ।
 “संहितिकानां न चेदमभिप्रायस्तर्हि मेधादेरुक्तं मिथु-
 नान्तं यावद्यैर्हन्तैरेवारोहणं कुर्वन्पि देवैर्दक्षिणैरेव
 पुनरवरोहणं कुर्वन् किं न दृश्यत इति” प्रमिता० ।

एतदभिप्रायेणैव श्रीपत्युक्तं यथा

“मृगादिराशिषट्कमात्राभावात् षट्चर्चवः स्युः शिशिरो
 वसुन्तः । यीश्वर वषां च शरश्च तद्वद्वेगमलनामा कथितोऽत्र
 षष्ठः ॥ शिशिरपूर्वमृगतुल्यसुत्तरं ह्ययनमाहुरहस्यं तदाम-
 रम् । भवति दक्षिणमन्यद्वल्यं निजदिता रजनी मरुतां
 च सा । षट्क्रमेणैतिदशप्रतिष्ठाविषाहोच्यतन्वन्-
 पूर्वम् । सोम्यायने कर्म शुभं विधेयं यद्वर्हितं तत् खलु
 दक्षिणे च” ।

एतदभिप्रायेणैव च सत्यव्रतः—“देवतारामवाप्यादि-
 प्रतिषेधोद्वेगस्यै रथौ । दक्षिणाभिमुखे कुर्वन् न तत्फल-
 मवाप्नुयात्” सूत्र्यस्य दक्षिणोत्तराभिमुख्येनैव प्रतिष्ठाद्यै
 विधिनिषेधावाह । अतएव सू० शि० “भानोर्मकरसं-
 क्रान्तेः पञ्चमासा उत्तरायणम् । कर्कादेस्तु तथैव स्यात्
 पञ्चमासादक्षिणायनम्” इत्युक्तम् । अतः स्वामेक्षया
 दक्षिणोत्तरगमनादेव दक्षिणोत्तरायणव्यवहारो भाक्तो
 दक्षिणोत्तरगोचयोग्या तु मुख्य इत्यवधेयम् । तेन
 भाक्ते दक्षिणायन एव प्रतिष्ठादिनिषेधः न सत्त्वे” प्रागुक्त-
 सत्यव्रतवाक्ये कयाक्यत्वात् । विषाहव्रतवन्मादिषूडासंक्रा-
 रदीक्षणम् । अष्टम्यहप्रवेशादिदानार्थेन प्रतिष्ठनम् ।
 पुण्यानि यानि कर्माणि वर्जयेद्दक्षिणायने” मन्त० भविष्य-
 पु० । तत्रावपादः कालमा० नैखानसंहितायां यथा
 “माहभैरववाराहनरसिंहविजयक्रमाः । मङ्गिपाहुरहन्ती
 च स्थाप्या वै दक्षिणायने”

एतदभिमानिदेवताभेदे च “सूर्यो रात्रिकथा लक्षः
 पञ्चमासादक्षिणायनम्” गीता । “आतिवाहिकसंज्ञि-
 क्त्वा” भा० भा० सूमादीनां तदभिमानिदेवतापरत्वसम्प्र-
 नात् । ५ दक्षिणभागस्ये प्राचे च “दक्षिणस्यो यदा
 प्राचपदा स्यात् दक्षिणावगमम् । पञ्चभूवात्क्रास्रव
 सुखाः पञ्चोदयन्ति वै” पदार्थादर्श एतदयोगधार-
 वाक्यम् ।

दक्षिणारण्य म० दक्षिणस्यरव्यम् । अरव्यभेदे ।